

ЗАКОН О НЕСТАЛИМ ЛИЦИМА

ГЛАВА I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. (Предмет Закона)

(1) Овим законом утврђују се принципи за унапређење процеса тражења, дефиниција несталог лица, начин вођења централне евиденције, остварења социјалних и других права чланова породица несталих лица, као и друга питања у вези са тражењем несталих лица из Босне и Херцеговине и у Босни и Херцеговини.

(2) Овај закон узима у обзир:

- Конвенцију о спречавању и кажњавању злочина и геноцида (1948),
- Женевске конвенције I-IV о заштити жртава рата (1949),
- Допунске протоколе I-II (1977),
- Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода (1950) и 13 Додатних протокола,
- Општи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини (Анекс 7. члан III и V),
- Конвенцију о правима дјетета (1989),
- Међународни пакт о грађанским и политичким правима,
- Декларацију УН-а о заштити свих лица од насилног или присилног нестанка (1992).

Члан 2. (Дефиниције)

У смислу овог закона:

1) Нестало лице је лице о којем породица нема никаквих вијести и/или је пријављено на основу поузданих информација као нестало лице усљед оружаног сукоба који се десио на територији бивше СФРЈ.

Овај закон односи се на лица нестала у периоду од 30. априла 1991. до 14. фебруара 1996. године.

2) Члан породице несталог лица је дијете рођено у браку или ван брака, усвојено дијете, као и пасторче које је нестало лице издржавало, брачни или ванбрачни партнер, родитељи (очух, маћеха), усвојилац, сестра и брат несталог лица које је нестало лице издржавало.

3) Поуздана информација је таква информација из које се основано може закључити да је одређено лице нестало.

4) Минимум података подразумијева податке о имену и презимену лица, имену једног родитеља, мјесту и датуму рођења, односно само години рођења, претпостављеном мјесту и датуму, односно години нестанка и околностима нестанка.

5) Верификација подразумијева поступак провјере вјеродостојности поднесене пријаве о нестанку лица или узимање нове изјаве или идентификацију, односно провјеру идентитета несталог лица у оквиру свих познатих службених евиденција које су се водиле или се воде у Босни и Херцеговини.

6) Поступак одбијања нетачне пријаве подразумијева достављање службеног обавјештења које садржи образложење разлога за одбијање верификације пријаве нестанка за неко лице од стране надлежног органа за верификацију пријаве о нестанку лица.

7) Идентификовано нестало лице је лице за које се у оквиру процеса идентификације поуздано утврди да пронађени посмртни остаци одговарају одређеном лицу у физичким или наслијеђеним или биолошким карактеристикама или се нестало лице појави живо. Поступак идентификације спроводи се у складу са важећим законима у Босни и Херцеговини.

8) Надлежне институције за тражење несталих лица су организације или институције, домаће или међународне, које имају утврђен мандат, односно надлежност за тражење несталих лица у/из Босне и Херцеговине, у складу са важећим прописима Босне и Херцеговине и међународним уговорима.

9) Потребу за издржавањем има члан породице несталих лица уколико није уживалац било којег права на основу којег се издржава као што су: права по основу социјалне заштите, пензијско-инвалидског осигурања, права из борачко-инвалидске заштите, приход по основу рада, самосталног обављања привредне или самосталне дјелатности и других прихода који се у складу са важећим законима сматрају издржавањем.

ГЛАВА II - ОДГОВОРНОСТ ОРГАНА ВЛАСТИ У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Члан 3. (Право да се зна)

Право чланова породице несталих лица је да сазнају за судбину несталих чланова породице и родбине, њихово боравиште/пребивалиште, или, ако су мртви, околности, узрок смрти и мјесто укопа, уколико је такво мјесто познато, и да добију посмртне остатке.

Члан 4. (Обавеза обезбјеђења информација)

У складу са чланом 3. овог закона, органи и институције Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, надлежни за одбрану, правосуђе, унутрашње послове, и други органи надлежни за тражење несталих лица, у Босни и Херцеговини и други ентитетски, кантонални и општински органи који у складу са својим надлежностима рјешавају случајеве у вези са нестанком лица из и у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: надлежне власти у БиХ), обавезни су да пруже расположиве информације породицама несталих, надлежним институцијама за тражење несталих лица као и сву потребну помоћ која се односи на процес унапређења тражења и рјешавања случајева нестанка лица из/у Босни и Херцеговини.

Члан 5. (Начин размјене информација)

(1) Надлежне власти у БиХ, на свим нивоима, у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона, обавезне су да одреде надлежне органе, односно службенике који ће бити у обавези да сарађују са надлежним институцијама и органима за тражење несталих лица, удружењима породица и члановима породица несталих лица и пружање помоћи у остваривању права која припадају члановима породица несталих лица по основу овог и других важећих закона у Босни и Херцеговини.

(2) Надлежне власти у БиХ дужне су да, по основу ранијих и новоподнесених захтјева за доставу информација, прикупе и провјере све расположиве информације и чињенице, наводећи све изворе који су провјеравани приликом утврђивања таквих информација у вези са нестанком траженог лица и изврше увид у службену документацију и грађу у оквиру своје ресорне институције и о томе доставе писмену информацију подносиоцу захтјева и надлежним институцијама за тражење несталих лица.

(3) Одредбе Закона о управном поступку Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 29/02) биће примјењиве на захтјев за добијање информација, укључујући и одредбе о роковима за улагање жалбе на незадовољавајући одговор или покретање управног спора због ћутања администрације.

(4) Свака нова информација која може олакшати тражење или идентификацију несталих лица мора се накнадно прихватити и истражити.

(5) Службеници који имају дужности у вези са тражењем несталих лица не могу обављати ову дужност ако су чланови управних и других одбора, извршних органа, политичких партија или политички ангажовани представници и не смију слиједити инструкције политичких партија.

Члан 6.
(Обавезност размјене и сарадње)

(1) Надлежне власти у БиХ обавезне су међусобно да размјењују информације које се односе на процес тражења и утврђивања судбине и идентитета несталих лица.

(2) С циљем унапређења процеса тражења, надлежне власти у БиХ посебно сарађују са Међународним комитетом Црвеног крста (МКЦК), Међународном комисијом за нестала лица (ИСМР), Институтом за нестала лица и Друштвом црвеног крста/крижа БиХ, у складу са њиховим мандатима.

Члан 7.
(Институт за нестала лица)

(1) С циљем унапређења процеса тражења несталих лица и ефикасније идентификације посмртних остатака несталих лица, оснива се Институт за нестала лица Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Институт), као независна институција за тражење несталих лица у/из Босне и Херцеговине.

(2) Суоснивач Института може бити и међународна организација.

(3) Начин оснивања и преузимања улоге суоснивача и утврђивање ближе надлежности, начина финансирања Института, у складу са овим и другим законима БиХ, регулисаће се Споразумом о оснивању који закључују суоснивачи.

(4) У складу са овим и другим важећим законом, Институт је правно лице које се региструје као институција Босне и Херцеговине на коју се, у складу са овим законом, преносе управна овлашћења за обављање послова у вези са процесом, тражења несталих лица и издавања одговарајућих исправа.

(5) Радни однос запослених у Институту регулише се у складу са важећим законом о раду који се примјењује на институције Босне и Херцеговине.

ГЛАВА III - СТАТУС НЕСТАЛОГ ЛИЦА

Члан 8.
(Подношење пријаве за тражење)

(1) Захтјев/пријава (у даљем тексту: пријава) за тражење несталог лица, у складу са овим законом, подноси се Институту.

(2) Пријаву за несталог држављанина Босне и Херцеговине може да поднесе било који члан породице несталог лица, као и друга лица или институције уколико могу презентовати минимум података о идентитету несталог лица, у складу са чланом 2. овог закона.

(3) Пријаву за тражење страних држављана, у складу са овим законом, могу да поднесу и страни држављани под истим условима као и држављани Босне и Херцеговине, ако нестала лица:

а) нису имала држављанство Босне и Херцеговине, али су имала пријављено, боравиште/пребивалиште на територији Босне и Херцеговине;

б) нису имала пријављено боравиште/пребивалиште на територији Босне и Херцеговине, ако подносилац може да пружи поуздане информације да се нестанак десио на територији Босне и Херцеговине.

(4) Све пријаве о нестанку било којег лица, поднесене до ступања на снагу овог закона, под условом да садрже минимум потребних података, сматраће се одговарајућим и поднесеним у складу са овим законом.

(5) У случају када не постоји минимум потребних података, лице које је поднијело пријаву биће контактирано у разумном року ради обезбјеђења додатних информација.

Члан 9.
(Престанак статуса)

(1) Статус несталог лица престаје даном идентификације, а поступак тражења несталог лица се закључује.

(2) Поступак тражења неће се обуставити у случају када је нестало лице проглашено умрлим а његови посмртни остаци нису пронађени.

ГЛАВА IV - ПРАВА ЧЛАНОВА ПОРОДИЦЕ НЕСТАЛИХ ЛИЦА

Члан 10.

(Забрана дискриминације)

Остваривање права за чланове породица несталих лица, утврђених овим законом и другим законима у Босни и Херцеговини, надлежне власти у БиХ дужне су да обезбиједи под једнаким условима, независно од тога да ли је нестало лице било припадник оружаних снага или цивил, без било којег вида дискриминације укључујући пол, расу, боју коже, језик, вјероисповијест, политичке и друге ставове, национално и социјално поријекло, припадност националној мањини, имовински статус, доб, менталну или физичку инвалидност, статус који се стиче рођењем или неки други статус.

Члан 11.

(Право на новчану потпору)

У складу са овим законом, чланови породице несталих лица из члана 2. став 2. овог закона, које је нестало лице издржавало и који имају потребу за издржавањем, стичу право на мјесечну новчану накнаду (у даљем тексту: новчана накнада).

Члан 12.

(Критеријуми за кориштење новчане накнаде)

- (1) Новчана накнада је непреносиво лично право.
- (2) Новчана накнада не може бити кориштена истовремено са другом основом за издржавање.
- (3) У складу са овим законом, корисници могу да изаберу кориштење повољнијег права.
- (4) Избор повољнијег права корисник може да остварује и након окончања поступка идентификације или проглашења несталог лица умрлим.
- (5) Право на новчану накнаду остварује се од дана ступања на снагу овог закона.
- (6) Лица која нису до ступања на снагу овог закона поднијела пријаву за тражење несталог лица ово право остварују од дана подношења пријаве.

Члан 13.

(Утврђивање износа новчане накнаде)

- (1) Основица за обрачун мјесечне новчане накнаде је износ од 25% просјечно исплаћене плате у Босни и Херцеговини за претходно тромјесечје, који се обрачунава појединачно за сваког корисника (у даљем тексту: основни износ).
- (2) Висина новчане накнаде одређује се према сљедећим критеријумима:
 - а) свако дијете брачно/ванбрачно/усвојеник/пасторак има право на основни износ;
 - б) вјенчани или невјенчани брачни друг има право на основни износ;
 - ц) родитељи нестале особе имају право сваки на 1/2 основног износа;
 - д) родитељи са двоје и више нестале дјеце (убрајају се усвојеник/ца и пасторак/ка) имају право на увећање основног износа новчане накнаде за 15%.
 - е) усвојиоци користе право на новчану накнаду исто као родитељи под ц) и д) што искључује билошке родитеље;
 - ф) очух или маћеха 1/2 основног износа дијеле са другим родитељем са којим живе у брачној заједници само ако су живјели у заједничком домаћинству са несталом особом а истовремено биолошки родитељ има право на другу половину основног износа новчане накнаде;
 - г) брат и сестра имају право на 1/2 основног износа.

Члан 14.

(Престанак права на новчану накнаду)

Права на новчану накнаду престаје:

- а) завршетком редовног школовања или склапањем брака дјетета, усвојеника, пасторка, брата, сестре;
- б) склапањем брачне или ванбрачне заједнице супружника,
- ц) смрћу корисника,
- д) запослењем,
- е) избором кориштења другог повољнијег права.

Члан 15.

(Оснивање Фонда за нестала лица)

(1) У сврху обезбјеђења средстава и реализације права чланова породице несталих лица формира се Фонд за помоћ породицама несталих лица у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Фонд).

(2) Одлуку о оснивању Фонда, у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона, доноси Савјет министара Босне и Херцеговине.

(3) Сједиште, начин финансирања, управљање, као и друга питања у вези са радом Фонда, регулисаће се Споразумом који ће потписати Савјет министара Босне и Херцеговине, Влада Федерације Босне и Херцеговине, Влада Републике Српске и Влада Брчко Дистрикта БиХ у року од 30 дана од дана ступања на снагу одлуке из става 2. овог члана.

(4) Поред буџета, приходи Фонда могу да буду средства из донација, поклона, завјештања и других видова помоћи од стране домаћих и међународних правних и физичких лица, што се ближе уређује Споразумом из става 3. овог члана.

Члан 16.

(Спровођење поступка за остваривање права на новчану накнаду)

(1) Захтјев за новчану накнаду подноси се путем надлежног органа за питања социјалне заштите у општини пребивалишта (у даљем тексту: надлежни орган општине), односно Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, који, у складу са овим законом, у року не дужем од 30 дана обрађује захтјеве, комплетира предмете и доставља их на рјешавање и потврђивање Фонду.

(2) Ради праћења примјене овог закона и размјене информација, преглед (списак) обрађених предмета надлежни орган општине доставља надлежним ентитетским, односно кантоналним министарствима за питања социјалне заштите.

(3) Фонд ће, у складу са овим законом, најкасније 30 дана по формирању, донијети, упуство којим ће прописати форму захтјева и рјешења и утврдити списак одговарајућих исправа које се прибављају у сврху остваривања права на новчану накнаду.

Члан 17.

(Рјешење о утврђивању права на новчану накнаду)

(1) У року који не може бити дужи од 60 дана, доноси се рјешење о додјели или одбијању права на новчану накнаду од стране одговарајуће службе Фонда.

(2) Материјалне и процесне одредбе Закона о управном поступку Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 29/02) биће примјене на рјешење о одбијању и додјели новчане накнаде, укључујући и одредбе о роковима за улагање жалбе на незадовољавајући одговор или покретање управног спора због ћутања администрације.

(3) Незадовољна странка изјављује жалбу у року од 15 дана по пријему рјешења жалбеном савјету Савјета министара Босне и Херцеговине.

(4) Против другостепеног рјешења органа из става 3. овог члана незадовољна странка може да покрене управни спор пред Судом Босне и Херцеговине.

(5) Незадовољна странка, у складу са Законом о управном поступку БиХ, може да улаже ванредне правне лијекове пред Апелационим вијећем Суда Босне и Херцеговине.

Члан 18.

(Остала права чланова породице несталих)

(1) Ако није окончан поступак проглашења несталог лица умрлим, над имовином која је у власништву или посједу несталог лица, у складу са важећим законима Босне и Херцеговине, члан породице, или ако истог нема, активно легитимисана лица или институција имају право да затраже привремено управљање имовином несталог лица.

(2) Нужне/основне трошкове сахране/укопа идентификованих и неидентификованих лица обезбјеђују, у складу са важећим прописима, надлежни органи Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске и Брчко Дистрикта БиХ.

(3) У погледу остваривања права на школовање и запошљавање, под једнаким условима, дјеца несталих лица имају право приоритета. Остварење приоритета надзиру надлежни инспекцијски органи у Федерацији Босне и Херцеговине, Републици Српској и Брчко Дистрикту БиХ.

(4) Издржавани чланови породице несталих лица, који не остварују право на здравствену заштиту по било ком другом основу, имају право на здравствену заштиту и друга права у вези са здравственим обезбјеђењем у обиму који је прописан за запослене осигуранике.

(5) Ради остваривања права на здравствену заштиту, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, Федерација Босне и Херцеговине, Република Српска и Брчко Дистрикт БиХ, у оквиру одговарајућих прописа, утврдиће начин остваривања овог права.

(6) Права утврђена у складу са овим законом признају се од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 19.

(Удружења несталих лица)

Надлежне власти у БиХ, у складу са овим законом, имају обавезу да захтјеве за финансијску и техничку помоћ савеза/удружења породица несталих лица приоритетно размотре и према финансијским могућностима додијеле помоћ ако понуђени програми или пројекти испуњавају прописане критеријуме за додјелу помоћи.

Члан 20.

(Обиљежавање мјеста укопа и ископавања несталих лица)

(1) Породице несталих лица или њихова удружења могу да затраже да се мјеста укопа и ископавања (појединачна или заједничка мјеста) обиљеже, без обзира на број жртава, односно несталих лица.

(2) Обиљежавање мјеста укопа и ископавања реализује се након што надлежни орган за тражење несталих лица изда увјерење - потврду да је на предложеном локалитету за обиљежавање извршено ископавање тијела, односно да је постојала гробница.

(3) На основу документа из става 2. овог члана, надлежни орган општине издаће одговарајуће дозволе за постављање спомен плоче или другог одговарајућег обиљежја.

(4) У складу са овим законом, изглед обиљежја или спомен плоче, финансирање и друга питања регулишу се Правилником о обиљежавању мјеста укопа и ископавања несталих лица (у даљем тексту: Правилник).

(5) Министарство за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине, у консултацији са надлежним министарствима Федерације БиХ, Републике Српске, Брчко Дистрикта БиХ и представницима удружења породица несталих лица, усагласиће, у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона, Приједлог правилника и доставити га на усвајање Савјету министара Босне и Херцеговине.

ГЛАВА V - ЕВИДЕНЦИЈЕ О НЕСТАЛИМ ЛИЦИМА**Члан 21.****(Формирање централне евиденције)**

(1) Централна евиденција несталих лица у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: ЦЕНБиХ) укључиће све евиденције несталих лица које су се до сада водиле или се и даље воде на локалним и ентитетским нивоима, код удружења породица несталих лица, других удружења грађана и код служби тражења организација Црвеног крста у БиХ, у складу са њиховим мандатом.

(2) Подаци који се воде о несталим лицима у оквиру међународних организација које дјелују у складу са својим мандатима, а примјењујући принцип повјерљивости, укључују се у Централну евиденцију на основу споразума који са њима закључује Институт.

(3) Обједињавањем евиденција из става 1. и 2. овог члана, формира се и комплетира Централна евиденција несталих лица у Босни и Херцеговини.

(4) У оквиру Института за нестала лица Босне и Херцеговине, одређује се надлежни стручни орган за вођење Централне евиденције несталих лица у Босни и Херцеговини и обезбјеђују мјере за заштиту података што се детаљније регулише оснивачким актом Института.

Члан 22.**(Начин прикупљања и кориштења података)**

(1) ЦЕНБиХ је збирка појединачних евиденција о несталим лицима из/у Босни и Херцеговини које укључују релевантне податке о идентитету несталог лица, мјесту и околностима нестанка, као и друге информације које су важне за утврђивање идентитета и тражење несталог лица.

(2) Сви подаци који се уносе у ЦЕНБиХ подлијежу верификацији која подразумијева провјеру вјеродостојности пријаве и упоређивање са свим службеним евиденцијама које се воде или су се водиле у Босни и Херцеговини.

(3) Захтјев за провјеру и упоређивање података о несталом лицу ради верификације са другим службеним подацима има приоритет у рјешавању од стране надлежног органа.

(4) Верификацију и унос раније прикупљених података о несталим лицима у ЦЕНБиХ надлежни орган треба да заврши најкасније у року од годину дана од дана оснивања Института.

(5) Само верификована пријава/захтјев може да буде основ за остваривање права по основу овог закона.

Члан 23.**(Заштита података)**

(1) Подаци из ЦЕНБиХ доступни су свим нивоима власти у складу са утврђеним правилима и стандардима за заштиту података.

(2) Правила, односно начин руковођења базом, унос, размјена, кориштење података, а посебно начин верификације, ближе се уређују Правилником о Централној евиденцији несталих лица БиХ (у даљем тексту: Правилник о ЦЕНБиХ).

(3) Правилник из става 2. овог члана доноси Институт, уз сагласност оснивача Института, најкасније 30 дана од дана оснивања Института.

(4) Сарадња са другим надлежним органима у БиХ који располажу подацима који су од значаја за тражење несталих лица регулише се путем посебног споразума којим се утврђује начин сарадње и сва остала важна питања.

(5) Лица која су укључена у управљање и руковање личним подацима, који су везани за повјерљиве податке о билошким, насљедним, физичким, генетским особинама, медицинским подацима о несталом лицу, обавезна су чувати повјерљивост података и са њима поступати према утврђеним правилима о заштити таквих података, односно у складу са Законом о заштити личних података ("Службени гласник БиХ", број 32/01).

(6) Правила заштите података детаљније ће бити уређена Правилником из става 2. овог члана.

ГЛАВА VI - НАДЗОР

Члан 24. (Надзор)

- (1) Надзор над спровођењем овог закона врши Министарство за људска права и избјеглице БиХ.
- (2) Фонд за нестала лица ће једном годишње поднијети извјештај Представничком дому и Дому народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине.

ГЛАВА VII- КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 25.

- (1) Новчаном казном од 200,00 КМ до 1.000,00 КМ казниће се за прекршај:
 - 1) службеник који онемогући приступ информацијама члану породице несталог лица или институцији надлежној за тражење несталих лица (члан 5),
 - 2) службеник који без оправданог разлога задржава или отежава да се тражена информација достави на увид члану породице несталог лица или институцији надлежној за тражење несталих лица (члан 5),
 - 3) службеник који достави нетачне и неажурне податке на основу којих је онемогућено или отежано тражење несталих лица (члан 5).
- (2) Новчаном казном од 500,00 КМ до 5.000,00 КМ казниће се за прекршај институција или надлежни орган који:
 - 1) не дозволи приступ информацијама члану породице несталог лица или институцији надлежној за тражење несталих лица (члан 4),
 - 2) који омогући дискриминацију по било којем основу чланова породице несталог лица (члан 10).
- (3) Свако кршење овог закона, а посебно оно која се односи на злоупотребу, манипулисање подацима, одавање заштићених података и сл., подлијеже санкцијама у складу са кривичним законима, законом о прекршајима и законима из области управе, законом о слободном приступу информацијама и другим законима који су важећи на територији Босне и Херцеговине.

ГЛАВА VIII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 26. (Остваривање права страних држављана)

Чланови породице несталих страних држављана право по основу несталости могу остварити само у складу са билатералним споразумом који њихове државе поријекла закључе са Босном и Херцеговином.

Члан 27. (Упис у матичне књиге умрлих)

- (1) Три године по ступању на снагу овог закона, лица евидентирана као нестала у периоду од 30. априла 1991. до 14. фебруара 1996. године, а чији је статус несталости верификован у оквиру Централне евиденције несталих лица Босне и Херцеговине, имају се сматрати умрлима те ће се та чињеница службено евидентирати у матичне књиге умрлих.
- (2) На основу службеног обавјештења Института, смрт несталог лица евидентира се у матичну књигу умрлих у општини у којој је било пријављено мјесто пребивалишта несталог лица до почетка рата.
- (3) Изузетно, породица може захтијевати упис у књигу умрлих у мјесту боравишта породице, уз навођење разлога за такав упис.

(4) Надлежне власти Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, у складу са ставом 1. овог члана, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, усагласиће одговарајуће законе у сврху уписа несталих лица у периоду који наводи овај закон у матичне књиге умрлих.

Члан 28.

(Подношење пријава до оснивања Института)

Док не буде основан Институт, пријава за тражење несталих лица подноси се надлежним институцијама за тражење несталих лица у складу са њиховим надлежностима и мандатима.

Члан 29.

(Издавање потврда или увјерења о статусу несталости)

Издавање потврде или увјерења о статусу несталог лица на основу којег ће се остваривати право на новчану накнаду, до формирања Института и ЦЕНБИХ, утврдиће се привременом инструкцијом Министарства за људска права и избјеглице.

Члан 30.

(Предност у примјени)

Овај закон има предност у односу на остале законе у БиХ, а који ни на који начин не могу ограничавати примјену овог закона.

Члан 31.

(Ступање на снагу закона)

Овај закон ступа на снагу осам дана по објављивању у "Службеном гласнику БиХ".

ПС БиХ број 109/04 21. октобра 2004. године Сарајево

Предсједавајући Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ
Мартин Рагуж, с. р.

Предсједавајући Дома народа Парламентарне скупштине БиХ
Горан Милојевић, с. р.